

Чим відрізняється конфлікт інтересів під час лобіювання від конфлікту інтересів посадовця

Лобіювання – це законний інструмент впливу бізнесу та суспільства на ухвалення рішень органами влади. Водночас воно потребує чітких правил і прозорості, щоб залишатися відкритим і демократичним процесом. Важливою складовою цього процесу є уникнення конфлікту інтересів під час лобіювання.

Конфліктом інтересів під час лобіювання вважається суперечність між комерційними інтересами бенефіціарів, власними інтересами суб'єкта лобіювання та його обов'язками, наявність якої може вплинути на його неупередженість.

Наприклад, такий конфлікт інтересів може виникнути під час лобіювання одним лобістом різних нормативно-правових актів в комерційних інтересах декількох бенефіціарів, від ухвалення яких один з бенефіціарів отримує певні переваги, а інший – ці переваги втрачає.

В Україні, відповідно до вимог Закону України «Про лобіювання», лобіст повинен вживати заходів щодо недопущення виникнення конфлікту інтересів у відносинах із суб'єктом лобіювання.

Правила етичної поведінки суб'єктів лобіювання передбачають, що способи врегулювання конфлікту інтересів під час здійснення лобіювання визначаються договором лобіювання та зазначеними Правилами. У разі потреби юридичні особи — суб'єкти лобіювання, що є громадськими об'єднаннями, іншими неприбутковими підприємствами, установами та організаціями, які здійснюють лобіювання в комерційних інтересах бенефіціара без укладення договору лобіювання, вживають заходів для запобігання та врегулювання конфлікту інтересів відповідно до вимог законодавства та їх установчих документів або внутрішніх правил.

Разом із тим, варто розрізняти конфлікт інтересів під час лобіювання від конфлікту інтересів, визначеного Законом України «Про запобігання корупції».

Конфлікт інтересів під час лобіювання може виникнути між інтересами суб'єкта лобіювання та інтересами клієнтів/бенефіціарів лобіювання, їх правами та обов'язками.

На противагу цьому, конфлікт інтересів передбачений Законом України «Про запобігання корупції» стосується суперечності між приватними інтересами посадової особи та її службовими повноваженнями, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень. Такий конфлікт інтересів може виникнути у осіб зазначених у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Треба зазначити, що Закон України «Про лобіювання» встановлює чіткі обмеження, щоб уникнути конфлікту інтересів і зловживання впливом. Це означає, що не всі охочі можуть набути статусу лобіста.